

CITATELJI! Prosimo, poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša narodna potote. V teh časih ga povlačita cen, potrebuje Vaše sodelovanje. Skušajte ročno vnaprej plačano.

No. 116 E. Erzen Gorjko 20.48. rev. 25 VOLUME LIL. LETNIK LII.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Entered as Second Class Matter September 25th 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 4, 1944 — PETEK, 4. FEBRUARJA, 1944

KUPITE BONDE
za BATAAN
TA TEDEN

RUSI OBKOLILI 10 DIVIZIJ

Iz Moskve je bilo uradno naznanjeno, da sta prva in druga ukrajinska armada v petih dneh napredovali od 31 do 46 milij na 100 milij dolgi fronti ob srednjem Dnjepru in sta obkoli 10 nemških divizij, 100,000 do 150,000 mož.

S posebnim dnevnim poveljem je maršal Stalin nazzanil, da sta se združili armadi generala Nikolaja F. Vatutina in generala Ivana S. Koneva med Zvenigorodko in Špolo in zajeli 9 infanterijskih in eno tančno divizijo. Na

To obkolitev je največja po zmagovitem zaključku tem kraju so Rusi osvobodili nad 300 obljudnih krajev. bitke pri Stalingradu.

Ta obkolitev je največja ruska pridobitev včerajšnjega dne, toda tudi na severu ob Finskem zalivu se razvijajo veliki dogodki. Rdeča armada je pričela osvajati Estonijo, ki jo je Rusija leta 1939 sprejela v svojo unijo in je bila ena prvih držav, v katero je vpadel Hitler, ko je pričel svoj napad na Rusijo 22. junija 1941.

V Estoniji so Rusi včeraj osvobodili Torvalo in Sumuržedjanco.

Moskva je združitev obeh rdečih armad obhajala s 24 streli iz 224 topov. Na tisoče ljudi je bilo po ulicah.

ZRAČNI NAPAD NA WILHELMHAVEN

Glavni stan ameriškega osmoga zračnega zabora naznanja, da je nad 1100 ameriških bombarikov v četrtek napadlo Wilhelmshaven v Nemčiji.

Wilhelmshaven je velika vojna luka in ladjiščelna. Nekaj ur zatem, ko so bombariki zapustili Wilhelmshaven v plamehi, so ameriški bombniki napadli več vojaških naprav s severni Francijo.

Amerikanec so razširili mostišče v Gustav črti in so zasedli Terelle, 5 milij severno od Cassina in so na tem kraju najblizu novi nemški Adolf Hitlerjevi utrjeni črti.

Angleški aeroplani so ponosno posejali sovražno vodovje z minami. Vsi aeroplani so se vrnili z napada.

Španska bo ostala neutralna

Španska vlada gen. Franca je naznanila, da se bo še nadalje držala svoje politike "neutralnosti". Ta sklep je bil oznanjen sinoč po dolgi kabinetni seji vnanjega ministra grofa Francisco Gomez Jordana z ameriškim poslanikom Carleton J. Hayesom in angleškim poslanikom sir Samuel Hoarejem.

Poletno poročilo iz Kaire naznanja, da so Nemci že izpraznili Narvo.

Redno poročilo ruskega vrovnega poveljstva naznanja, da je bilo v prodiranju proti Narvi osvobojenih nad 50 obljudnih krajev, med njimi tudi Venekula, 5 milij zapadno od eastonske meje, Ustje, Černovo in Slanci.

Poletno poročilo iz Moskve naznanja, da je že bilo ubitih 10,000 Nemcev, ki so skušali prebiti se skozi ruski obroč v Ukrajinu. En nemški polk je bil uničen do zadnjega moža. Uničenih je bilo 58 nemških tankov in mnogo topov.

Moskva tudi poroča, da je bilo zapadno od Novosokolnikov ubitih 5000 Nemcev, 2400 pa jih je bilo ubitih, ko jih je rdeča armada zasledovala na njihovem begu v Estonsko, ali pa v gozdove pri Ilmenskem jezeru.

Deset nemških divizij je zapatih v okroglem predelu, ki stal živ.

CITATELJEM je znano, kako se je vse podražilo, in ravnotako tudi tiskovni papir in druge tiskarske potrebštine. Da si rojaki zagotovijo redno dopolnjanje mesta, lahko gredo upravljušči na roke s tem, da imajo vedno, če le mogoče, vnaprej plačano narodnino. ALI NE BI OBNOVILI SVOJO NARODNINO ŠE DANES?

Nova nemška ofenziva v teku v Sloveniji

NEMŠKI PRITISK NA IDRIJO IN DRUGE SLOVENSKE KRAJE

Po zadnjih poročilih iz Slovenije skušajo Nemci prodreti skozi obrambne črte osvobodili čet pri Idriji, Sv. Luciji, dalje pri Lokvarji, Trnovem in Škofjem. Najnajši boji so pri Lokvarji in Trnovem, kjer so partizani pogurali v beg in razbili celo nemško kolono. V ostalih predeljih se Nemcem enako ni posrečilo prodreti na osvobojeno ozemlje, pač pa so tek kom poiskusov utrplili občutne izgube.

Poročilo s fronte pravi, da je ameriška infanterija vdrla v severozapadni del Cassina ter sedaj bori po ulicah od hiše do hiše. Drugi ameriški oddelki pa pritiske proti Via Casilina, jugozapadno od Cassina.

Poročilo s fronte pravi, da je ameriška infanterija vdrla v Cassino pod zaščito silovitega artilerijskega bombardiranja.

Kot poroča "Rdeča zvezda", je bilo v prvih šestih dnevih bojev južno od Leningrada ubitih 1000 spanskih legijonarjev. Ta legija je bila sestavljena iz ostankov španske moderne divizije, ki se je borila proti Rusom dve leti.

ZDAČNI NAPAD NA WILHELMHAVEN

Glavni stan ameriškega osmoga zračnega zabora naznanja, da je nad 1100 ameriških bombarikov v četrtek napadlo Wilhelmshaven v Nemčiji.

Wilhelmshaven je velika vojna luka in ladjiščelna. Nekaj ur zatem, ko so bombariki zapustili Wilhelmshaven v plamehi, so ameriški bombniki napadli več vojaških naprav s severni Francijo.

Amerikanec so razširili mostišče v Gustav črti in so zasedli Terelle, 5 milij severno od Cassina in so na tem kraju najblizu novi nemški Adolf Hitlerjevi utrjeni črti.

Na progi, ki pelje v Trst pa je bil iztirjen vlak, ki je vozil petrolej.

6 NEMŠKIH KOLON ZDROBLJENIH

London, 3. feb. — Jugoslovanski partizani so prizadeli 1. nemški alpinski diviziji, ki je bila poslana v Dalmacijo iz Grčije, zelo občutne izgube, kot je poročal radio Svobodna Jugoslavija.

Poročilo obelodanja dejstvo, da so nacija dovedli ojačanja v predelu Knin-Belkovac ob dalmatinskom obrežju, kjer so se vnele hude bitke in so partizani zajeli tekem bojev dvesto nacistov. Vojaki in delavci so bili pozgnani v lag, a partizani so razstreljeni železniški most.

Na progi, ki pelje v Trst pa je bil iztirjen vlak, ki je vozil petrolej.

Dva nova vojaška zpora

Novinarska agentura United Press poroča, da je dobila od svojega poročevalca v Kairu vest, ki se glasi, da je Tito organiziral dva nova vojaška zpora ter da šteje sedaj njegova armada vsega skupaj deset zborov vojaštva ali skupno kar 300,000 mož. To poročilo ni bilo potrjeno od drugih strani, ter je bilo podano najprej po britskem radiju.

Za slovansko edinstvo

Predsednik dr. Edvard Beneš je čehoslovaškemu državnemu svetu postal poslanec, v kateri pravi, da se je v Moskvi z Rusi dogovoril, da bodo skupno delovali za edinost vseh slovanskih narodov.

AMERIŠKI AEROPLANI NA PACIFIKU

Ameriški bombniki so se po bombardiranju japonskega oporišča v Raubulu vrnili na krov matične ladje "Saratoga."

AMERIŠKA BOJNA LADJA NOSI IME SLOVENSKEGA JUNAKA

V listu "Novi Dob" je bil pretekli teden objavljen tem spis o poveljniškemu poročniku Mirku Pavliču, staremu 31 let, ki je padel v bitki za Guadalcanal, 15. novembra 1942.

Mladi slovenski mornariški častnik je bil, kot je bilo sedaj obelodanjen, poveljnik ladje, katera je bila potopljena tekom pomorskih bitk na Pacifiku v novembra 1942. leta.

Mirko (Milton) Pavlič je bil rojen v Trstu, ko sta njegova roditelja bila na obisku v staro domovini. Izšolal se je v Barber-tonu, O. Pozneje je tudi polahač in dovršil mornariško akademijo v Annapolisu. Bil je zaveden Slovenc in ponosen na svoj materinski jezik ter je bil v tem oziroma lep vzgled naši ameriško-rojeni mladini. Mnogokrat je izjavil, da živi "na izposojenem času" — najbrž se je zavedal nevarnosti, ki so neizogibni del življena mornariškega častnika, a ker je bil svoj poklic, se teh nevarnosti ni strašil, dobro veden.

Truplo mrtvega junaka slovenske krvi je bilo predano valovom na dan njegove smrti, toda Amerika je izkazala njegovemu spomnu čast s tem, da je v zadnjem decembру imenovala novozgrajeno bojno ladjo po njem — U. S. S. Pavlič!

Krstila pa je ladjo vdova mladega junaka.

Vdova je prejela zaeno z vestejo o njegovi smrti tudi pismo sledcev vsebine:

"Vi in Vaši otroci ste lahko ponosni na dobro ime in sloves, ki ga je užival pokojni v mornarici. Bit je odličen v izpolnjevanju vseh svojih dolžnosti in neustrašen celo, ko je gledal smrti v obraz. Njegov doprinos k porazu sovražnika ni bil majhen, zato nikdar ne misli.

Stalinov sin se je oglasil Jugoslovanski stotnik Uršević je maršalu Stalinni prispeval s poročilo njegovega sina Jakoba iz nemškega vojnega taborišča iz katerega je Urošević pobegnil.

OD DJAMBULA DO ORELA . . .

Vseslovanska novinarska služba v Moskvi je poslala v objavo brzojevno poročilo, ki se glasi:

— Naš posebeni poročevalci Boris Sergejev piše, da loči razdalja več tisoč kilometrov prebivalstvo Orela in Djambula, toda v daljnem Djambulu vzhodu delaveci in kmetje globok čutijo z nesrečnimi prebivalci Orela, v katerem so Hitlerjevi vandali dolge meseci sejali učenje in trpinčili prebivalstvo.

To občutje se je še povečalo, ko je prišlo nekaj orelskih prebivalcev v Djambul in povedala, da so tamoznemu ljudstvu, kakšno razdejanje je pustil za seboj sovražnik vsepovod in kakšna nepopisna grozodejstva je izvajal nad prebivalstvom.

Djambul je v Kazakstanu, toda prebivalci so vključili temu adoptirali distrikter Orela in pričeli zbirati pomoč, da pomagajo svojim russkim bratom, ki so toliko trpeli pod kruno okupacije germanskih hord. V tovarnah, na kolektivnih kmetijah in drugod se je pričelo živuhno gibanje v prid adoptiranemu kraju ali predelu Orela. Kmalu so začele prihajati v Orel posiljke živil, oblike, orodja, semena, obuvanja, hišnih predmetov in denarja.

Poročevalci Sergejev pravi, da je bil prisoten pri eni seji, na kateri se je razglasilo o zbiranju prispevkov za prebivalce orelskega predelu. Bit je to seja kolektivnih farmarjev in tem seje je bilo določeno, da se pošte dvajset ovnov, tri krave, 5 prašičev, deset kilogramov volne, semena sladkorne pese in drugih sličnih stvari zaeno s tremi kultivarji (stroj za sejanje in pletev). Vse to je bilo skrbno postavljen na papir in vključeno v sprejetje resolucijo in seja je bila zaključena, ko se je nenečno oglašil stari kolektivni kmet.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation) Frank Nakar, President; Ignac Huda, Treasurer; Joseph Lapata, Sec. Place of business of the corporation and address of above officers: 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

51st Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays and Holidays.

Subscription Yearly \$7.00 Advertisement on Agreement.

ZA CELO LETO VELJA LIST ZA ZDREZENE DRŽAVE IN KANADA: \$7.00; ZA POL LETA \$3.50; ZA ČETRT LETA \$2.00.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan in vsezem sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

Telephone: CHelsea 5-1243

OBLETNICA SMRTI PREDSEDNIKA WILSONA

Včeraj je minulo 20 let, ko je umrl veliki predsednik Woodrow Wilson. Umrl je strtega sreca, ker se je zavedal, da je bila stvar, za katero je vodil ameriški narod v vojno in za katerega so se ameriški vojaki borili in umirali na francoskih bojiščih, izgubljena v—zmagi.

Velik predsednik v času vojne, je Wilson umrl prema-
gan. Toda ni ga premagal sovražnik, temveč njegov lastni na-
rod, ker ga ni podpiral v njegovem cilju, za katerega je A-
merika žrtvovala toliko v veliki borbi, ki do tedaj v človeški
zgodovini ni imela prime.

Wilson je bil velik idealist, njegov narod pa, ali boljše zastopniki naroda so bili realisti.

Ko je bil že smrtno bolan, je v strašni jasnosti videl, da vojna, ki je bila zmagoščljivo dobljena, v resnicu ni bila končana.

Bil je pravi ustanovnik Lige narodov, v kateri je videl, resitev narodov in mogočen zid proti še kaki nadaljni vojni. Ameriški narod pa njegove Lige narodov ni sprejel, nad tem je bil Wilson zelo razočaran in čutil je vsled tega bolječino v svojem sru.

Vedel je in bil je prepričan, da bo prišlo do nove vojne, ker Amerika ni hotela stopiti v krog Lige narodov. V svojem zadnjemgovoru kot predsednik je to tudi povedel z besedami:

"Absolutno prepričanje imam, da bo tukom druge generacije prišlo do nove svetovne vojne, ako narodi ne zdržijo metode, po kateri jo je mogoče preprečiti. Amerika ima večje interes v tem, da jo prepreči, kot drugi narodi, kajti prihodnja vojna bo plačana z ameriško krvjo in denarjem."

Na dan premirja leta 1923 je prisel Wilson ohromljen in na smrt bolan na prag svoje hiše in nagovoril svoje čašnice z besedami:

"Niti najmanj se ne bojim, da ne bi triumfirača načela, za katera sem se zavzemal. Že prej sem videl nesposmetne ljudi, ki so se upirali Previdnosti in sem videl njihovo popolno uničenje, kakor bo prišlo tudi nad te — popolno uničenje in zaničevanje. Da pa bomo zmagali, je tako go-
tovo, kot vladva Bog."

Umrl je v popolnem prepričanju, da je Amerika napravila veliko napako, ko je zavrgla njegovo pojmovanje o tem, da sodelovanju med narodi potom Lige narodov.

"Rajše bi se zmotil v stvari, ki bo nekega dne triumfirača," je rekel, "kot pa v stvari, o kateri vem, da se bo nekega dne zrušila."

Dvajset let po Wilsonovi smrti se je njegova prerokba briklo uresničila. Narodi niso po prvi svetovni vojni prišli na skupno pot, po kateri bi prijateljsko hodili in zastavili vse svoje sile, da preprečijo nov svetovni požar. In prišla je vojna, katero je predsednik Wilson napovedal, in v vsakem oziru mnogo strašnejša, kot je bila prva in potoki krvi ameriških vojakov so mnogo večji kot so bili v prvi svetovni vojni, in Amerika tudi izdaja težke miljarde za vojno, kakor je napovedal.

Wilson je bil idealist, ki je veroval v mir, ki bi ga pa bilo mogoče vzdržati samo s tesnim sodelovanjem med narodi.

In ker do tega sodelovanja ni prišlo, se je pričelo novo svetovno klanje, v katerem ravno Amerika igra največjo in najvažnejšo vlogo.

Ko bi se danes Wilson vrnil v življenje, bi sicer z žalostjo, toda z zadoščenjem mogel reči: "Gоворил sem вам, соварил сем вас, па не ните послушали. In sedaj ste zagazili v največjo vojno in prinašate ogromne žrtve. Saj sedaj se spomenjute, jorabite priliko, kajti v sedanjem boju in po zmagi lahko držite napadalec v njihovih mejah."

Dal Bog, da po tej vojni predsednik Roosevelt ne bo tako razočaran, kot je bil razočaran Wilson.

Tudi Roosevelt je danes trdno prevzet želje, da je to zadnja vojna, da morajo agresivni narodi biti pod nadzorstvom velesil, da ne bodo nikdar več mogli pograbiti orožja in iti živim nad druge narode. Iskušnja po prvi svetovni vojni bo sedanjam in bodočim diplomatom golovo stala vedno pred očmi in se bodo sedaj oprijel Wilsonovih idealov o složnem sodelovanju med narodi.

NOČEM PLAČATI VEČ KOT
NAJVŠE HRADNE CENE!

NE SPREJMEM RACIONIRANIH
ŽIVLJAKOV NE ODAM ZNAMK!

KAKO SO JAPONCI IZSTRADALI, MUČILI IN UBILJALI JUNAKE IN BATAANU IN CORREGIDORJU

(OWI). — Mučenje, smrt od lakote, prisilno delo in moritve brez povoda, to so Japonci namenili in dodelili ameriškim filipinskim vojakom, katere so ujeli na Bataanu in Corregidorju. Ministrstvo vojne in ministrstvo mornarice sta skupno izjavilo razodeli svetu to dejstvo.

Ta namenoma izvedena japonska kampanja brutalne surovosti, je bila tako strašna, — je izjavil eden častnikov, ki so jo preživeli in uspeli pobegniti — da bi se naši ameriški vojaki in njih filipinski tovariši ne bili nikdar predali z orožjem v roki, aki bo bili poznali usodo, ki jih je čakala in sicer klub temo, da so bili takrat poraženi, lačni in izmognjeni od strašnih preizkušenj zadnjih dnejev na Bataanu, in da je bil ves nadaljnji odpor brez upen.

Častniki in moštvo — tudi kaplani — so morali tako strahovito stradati. včasih v načinostis visokih japonskih častnikov, da jih je na tisoče premrlo.

Na 85 milij dolgem "potu smrti" ki se je začel ko je bilo gnanih skupaj na tisoče ujetnikov na Marivolski letališču na Bataanu, podnevi 10. aprila 1942, takoj po predaji.

Poletnik Dyess, ki je prebolil to strašno pot po državni cesti iz Bataana v eni srednjih skupin, je v svojem poročilu opisal "pot smrti". Ne kaj izvlečkov sledi:

"Japonski vojak je vzel moj kantin, da vodo popiti konju in kantino vrgel proč. Šli smo mimo filipinskega vojnega ujetnika, katerega so bili prehodli z hajonetom. Ob potu so ležala trupla mož, kateri so bili ubiti pred kratkim, in nekatera teh trupel so bila potovana in čisto ploska, ker so Japonezi vozili preko njih svoje tovorne avtomobile. Na ta način je našel svojo smrt podčastnik mojega eskadrona, 21. lovskoga. Bolniki in ranjeni, ki so morali radi bombardiranja zapretiti svojo bolnico, in polzavestno tavalci okoli v pajamah in s copatami, so morali v naš kolono ujetnikov in z njim naprej, toda kaj se je z njimi zgodilo, tega ne vem."

"Drugi dan pred zoro, 11. aprila, so nas zbulili. Hodili smo po cesti in japonski tovorni avtomobili so vozili mimo nas. Eden japonskih vojakov na teh vozovih, je zavrhel kopito svoje puške in poboljšal to, kjer je moral vsakdo čakati po 12 ur, da si je mogel napolniti svojo kantino. Šele po sedmih dneh je dobilo teh 7,000 Amerikancev in 5,000 Filipincev prvič malo hrane — polnočno skodelico riža in škatlico sardini.

Nato so jih vrgli vse skupaj v ograjo za živino, tako na kupo da je bilo nemogoče fleči. Počeli so jih japonski vojaki napadati z nasajenimi bajoneti.

Vojaki, ki so planili ven iz kolome, ker so bili pobseneli ed žeje, so bili ubiti. Vsi so morali ostati na solnču ves dan in več dni zaporedoma, brez začete in brez vode.

Nato so jih vrgli vse skupaj v ograjo za živino, tako na kupo da je bilo nemogoče fleči. Počeli so jih japonski vojaki napadati z nasajenimi bajoneti.

"Drugi dan pred zoro, 11. aprila, so nas zbulili. Hodili smo po cesti in japonski tovorni avtomobili so vozili mimo nas. Eden japonskih vojakov na teh vozovih, je zavrhel kopito svoje puške in poboljšal to, kjer je moral vsakdo čakati po 12 ur, da si je mogel napolniti svojo kantino. Šele po sedmih dneh je dobilo teh 7,000 Amerikancev in 5,000 Filipincev prvič malo hrane — polnočno skodelico riža in škatlico sardini.

Vsa ta dejstva izvirajo iz poročil komandanta Melvyn H. McCoy, iz ameriške mornarice, 216 La Salle St., Indianapolis, Ind., podpolkovnika S. M. Mellnik, iz obvezne artilerijske, Dummore, Pa., in podpolkovnika (takrat kapitana) William E. Dyess, iz zračnih sil, Albany, Tex., ki so vsi trije po begnili iz Filipinov po skoraj enem letu ujetništva v rokah Japonecev. Njih izjave, podane ne pod prisego, ne vsebujejo nobenih, tudi ne najmenjših podrobnosti o katerih so le slišali, temveč edinote dejstva, katera so omenjeni častniki doživeli sami, in sami na svoje lastno oči videli. Vsa poročila so bila vrhnega tega dejanja, katera so bila vredna raziskave in po trjenja z drugimi poročili iz drugih virov.

Trojica teh častnikov poroča, da je večkratno število Amerikancev v ujetništvu nemočno od — predvsem — lakote, takakega dela in splošnega brutalnega ravnanja, kot ono, katero so Japonezi javili. V enem taborišču, Camp O'Donnell, je v aprili in maju 1942 umrl približno 2200 ameriških ujetnikov. V taborišču pri Cebusu je umrlo približno 3000 Amerikancev do konca leta 1942. Še hujše pa je bilo umiranje filipinskih ujetnikov v taborišču O'Donnell.

To poročilo, ki so podali Japonezi v roke na Corregidorju med katerimi sta se nahajala komandan McColl in podpolkovnik Mellnik, niso doživeli predvsem — lakote, takakega dela in splošnega brutalnega ravnanja, kot ono, katero so Japonezi javili. V enem taborišču, Camp O'Donnell, je v aprili in maju 1942 umrl približno 2200 ameriških ujetnikov. V taborišču pri Cebusu je umrlo približno 3000 Amerikancev do konca leta 1942. Še hujše pa je bilo umiranje filipinskih ujetnikov v taborišču O'Donnell.

MARIBOR NAPADEN IZ ZRAKA

Zavezniške zračne sile so spet napadle nacijske postojanke v Jugoslaviji, to pot pri Mariboru na Štajerskem. Tačno je bilo poročano iz zavezniškega gl. stanca v Alžiru.

Zavezniške pomorske sile so tudi potopile dve manjši sovražni ladji blizu otoka Šilba nedalj od dalmatinskega obrežja.

Titov bulletip navaja, da so v teku ostrih spopadih ob hrvatskem in dalmatinskem obrežju, ker hočejo načini na vsak način zabraniti dovoz materiala partizanom, kateri se sami v majhnih ladjah podajajo k zavezniškemu bazu v Italiji po zalogi.

Kot je rečeno v Titovem poročilu, so bile zaloge dobijene od zavezniških spočetka primerojoma majhne in nezadostne, a zadnje čase se je to izboljšalo in to posdobjeno tekom meseca januarja.

Oznanjevalec, ki je govoril po radiju Svobodna Jugoslavija, je dejal, "da so te povrčane pošiljke zalog izpolnile upre izražene na drugem občenem kongresu Jugoslovanskega vladnega sveta za osvobodenje. Naši zavezniški so lakno prepričani, da bo ta material porabljen v največjo korist, ker nahaja se v rokah izkušenih borev," je dejal govornik.

ve, ki je imela ime Kindlyjevo vojaško gražano polje — takrat je bilo to le cementirani prostor, sto yardov ob strani, ki se na enem koncu dotikal morja. Vseh 12,000 ujetnikov, med katerimi so se nahajali vse ranjeni, je moralo ostati na tem malem prostoru, na tleh iz cementa, cel teden dni. Na vsem prostoru je bila le ena pipa za vodo, za 12,000 mož takoj da je bilo čisto naravnovo da je moral vsakdo čakati po 12 ur, da si je mogel napolniti kantin, in že mogel napolniti kantin. Šele po sedmih dnevih so prejeli ujetniki svojo prvo hrano — po eno vojaško skodelico riža in škatlico sardini.

IZ LJUBLJANE.

Vesti iz Ljubljane, so od 11. septembra, ko so Nemci zavzeli Ljubljano zelo redke. Mesto je popolnoma pod nemško oblastnostjo in že dva meseca včela po vsej Ljubljanski pokrajini obsegajo stanje. Nekateri vesti trdijo, da so bili vsi slovenski časniki ustavljeni. Mesto je popolnoma odrezano od ostalega sveta in tudi od svoje okolice. Ljubljane strada in sam Bog ve, kako bodo prebili zimo.

Borbe so se rodile v neposredni bližini mesta, vendar Ljubljane same niso prizadejane. Železniški promet Ljubljana-Trst in Ljubljana-Zagreb, je največkrat pretrgan. Odkar so Nemci v Ljubljani, so tudi vse poštnje zveze z morebitno prekinjene.

V ostali Sloveniji so vse hriboviti in gozdasti kraji v rokah partizanov. To velja zlasti za Trnovski gozd, Golešev, Čaven, Nanos, Snežnik, idrijski okolici, Tolmansko in Povško v Julijskih Krajini.

V Ljubljanski pokrajini držijo uporniki Gorjance, Kočevsko, Čabar, notranjske gozdove, dolnjekraške grščeve in polhograjske dolomite. Stanje na Slovenskem je obenemno. Ljubljane poskušajo na vse načine, da bi se resili izrevanje.

"Bazovica"

Jugoslovanski pomorski odmor v Ameriki. — slovenec, Štefan Štefan, 216 W. 23rd Place, Clinton, je predvsem predstavil slovenec, ki bo odgovarjal na tem potu. Štefan je umrlo po predvsem zato, ker je bil zatočen v "prisilni" nadzoru v Filippinovih v shrambi za strafoplo-

RAZGLEDNIK

Plie Anna P. Krasna

NAŠA SOLA V BROOKLYNU

Slovenska sola v naši naseljini je v javnosti ne oglašamo več tako pogosto, kot spočetka. Imamo namreč svoje probleme in tako ni zmožni čas za pisanie o delovanju sole, katera je zgubila vse ujetnike in učiteljice razen, katera pa je tudi preko mere zapošljena z delom in raznimi aktivnostmi ter s sola samo, da ne more vsemu kaj, ce bi hotela.

Da, z našimi slovenskimi učenci in učenkami sem ostala sama in sem uredila stvar tako, da zdaj otroci prihajajo k ponudki po slednjem rednu: najmlajši, starci do dvanašt let, ob četrto do dveh popoldne vsako soboto; oni, ki so starci nad dvanašt let, na pridejo ob treh popoldne, tudi ob sobotah. Za vse one odrasle učence ter učenke, ki želijo imeti razred zase, sem pripravljala ponuditev ob sobotah dopoldne in sicer ob četrto do enajstih pa do dvanaštih ure opoldan.

Preteklo soboto nas je bilo še precej lepo število v pravljivo in uspešno, da bo že lažje primahal dol v Dom kot doslej. Nadejam se, da nam bo še kdaj drugi priskočil na pomoč pri prireditvi ob zavetnički sole, sami bomo pa prvi na vaje malo pred "Slovanom" in ne bo treba pravljeno učitelju trativati časa z nami posebe. Sicer pa je že odvrgel palico in tako menimo, da bo že lažje primahal dol v Dom kot doslej. Nadejam se, da nam bo še kdaj drugi priskočil na pomoč pri prireditvi ob zavetnički sole, sami bomo pa prvi na vaje malo pred "Slovanom" in ne bo treba pravljeno učitelju trativati časa z nami posebe. Sicer pa je že odvrgel palico in tako menimo, da bo že lažje primahal dol v Dom kot doslej. Nadejam se, da nam bo še kdaj drugi priskočil na

